Klaudia Augustyn

SIEDEM I PÓŁ MILIARDA SERC

Zatęskniły za Nim buty,
W których przemierzał świat.
Zatęskniły za Nim książki,
Które czytał i gładził po grzbiecie.
Zatęskniły za Nim dłonie,
Dłonie wierzących, że czyni cuda.
Zatęskniły za Nim uszy,
Uszy przepełnione Jego modlitwą.
Zatęskniły za Nim serca,
Serca spragnione bezinteresownej miłości.
Organy zagrały ostatni raz na Jego cześć
I zatęskniły, jak cała reszta.
Usta zrozpaczone zapytały cicho:
Co dalej?
Rozbrzmiała Wieża Srebrnych Dzwonów,
A wiatr rozniósł Jego słowa:
Nie lękajcie się.